

**MALDŲ UŽ KRIKŠČIONIŲ VIENYBĘ
SAVAITĖ
2016**

*Pašaukti visiems garsinti
šlovingus Viešpaties darbus
(plg. 1 Petro 2, 9)*

*Iš Popiežiškosios krikščionių vienybės tarybos ir
Pasaulio Bažnyčių tarybos bendrai parengtos medžiagos.*

Lietuviškas tekstas patvirtintas Lietuvos Vyskupų Konferencijos.

*Vertė „Bažnyčios žinios“, 2016
Šventojo Rašto ištraukos iš Ekumeninio Biblijos leidimo, 2014.*

BIBLINIS TEKSTAS 2016

1 Pt 2, 9–10

O jūs esate išrinktoji giminė, karališkoji kunigystė, šventoji tauta, įsigytoji liaudis, pašaukta išgarsinti šlovingus darbus to, kuris pašaukė jus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą.

Seniau ne tauta, dabar Dievo tauta, seniau neradę gailestingumo, dabar jį suradę.

DIEVO ŽODŽIO EKUMENINIS ŠVENTIMAS 2016

Ekumeninio šventimo įvadas

Latvijos ekumeninės grupės siūlymu, įvairių Bažnyčių atstovai turėtų įžengti nešdami Bibliją, uždegtą žvakę (kuri gali būti Paschalas, arba Velykų žvakė) ir dubenėlį druskos; kiekviena Bažnyčia turėtų nešti vieną iš šių simbolių. Biblija padėtina ant pulsto skaityti, druska ir žvakė irgi pastatytinos šalia pulsto, nes yra Dievo žodžio ženklai, arba prie krikštyklos, nes yra mūsų pašaukimo per krikštą ženklai.

Bažnyčios viduje taip pat turėtų būti pastatytas krepšelis su nedidelėmis žvakėmis, kad kiekvienas tikintysis po homilijos galėtų užsidegti žvakę nuo ugnies, procesija įneštos šventimo pradžioje.

Konkretūs himnai nenurodyti, tačiau latvių grupė siūlo himnus Trejybės garbei. Ji taip pat siūlo atsakus Kyrie eleison ir Christe eleison giedoti.

Tekste pateikiamas trumpas susirinkusiųjų atsakas per Dievo žodžio liturgiją. Skaitinių įžangoje vartojamas posakis „meilės sprogimas“, kylantis iš Pro Sanctitate sąjūdžio steigėjo Guglielmo Giaquinta. Šis sąjūdis veikia Latvijoje, o jo nariai prisidėjo prie šio šventimo parengimo.

Svetingumo simbolis Latvijoje yra duona, pirmiausia juoda duona. Žmonėms įsikeliant į naujus namus, draugai kaip palaiminimo ženklą dažnai atneša dovanų duonos kepalą, ant kurio viršaus kryžiaus pavidalu pabarstyta druskos. Latvių ekumeninė grupė kviečia pasaulio krikščionis atlikti šį svetingumo ženklą per draugišką bendravimą po šventimo.

Šventimo struktūra

Pašaukti išgarsinti šlovingus Dievo darbus (plg. 1 Pt 2, 9)

C.: Celebrantas

L.: Lektorius

V.: Visi

I. Susirinkimas

Procesijos himnas

Vadovaujantys šventimui įžengia ir gali nešti Bibliją, žvakę ir druską.

Šventimo pradžia

C.: Brangūs bičiuliai Kristuje, rengdamiesi maldos už vienybę šventimui dėkokime Dievui už mūsų krikščioniškąjį kilnumą bei krikščioniškąjį pašaukimą, nusakytą apaštalo Petro žodžiais: „O jūs esate išrinktoji giminė, karališkoji kunigystė, šventoji tauta, įsigytoji liaudis, pašaukta išgarsinti šlovingus darbus to, kuris pašaukė jus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą.“ Šiais metais meldžiamės drauge su Latvijos krikščionimis, parengusiais šį šventimą su viltimi, kad augsime bendryste su mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi ir visais vienybės siekiančiais broliais bei seserimis (plg. 1 Pt 2, 9).

II. Malda šaukiantis Šventosios Dvasios

C.: Šventoji Dvasia, kuri esi Tėvo dovana per Sūnų Jėzų Kristų, gyvenk visuose mumyse, atverk mūsų širdis ir padėk įsiklausyti į tavo balsą.

V.: Šventoji Dvasia, nuženk ant mūsų.

C.: Šventoji Dvasia, Dieviškoji Meile, vienybės ir šventumo šaltini, parodyk mums Tėvo Meilę.

V.: Šventoji Dvasia, nuženk ant mūsų.

C.: Šventoji Dvasia, Meilės Židiny, apvalyk mus, pašalink iš mūsų širdžių, mūsų bendruomenių ir pasaulio visus susiskaldymus ir padaryk mus viena Jėzaus vardu.

V.: Šventoji Dvasia, nuženk ant mūsų.

C.: Šventoji Dvasia, sustiprink mūsų tikėjimą į Jėzų, tikrą Dievą ir tikrą žmogų, prisiėmusį susiskaldymo nuodėmes ant kryžiaus ir suvienijusį mus savo prisikėlimu.

V.: Šventoji Dvasia, nuženk ant mūsų.

C.: Trejybe, Tėve, Sūnau ir Šventoji Dvasia, gyvenk mumyse, kad galėtume tapti meilės ir šventumo bendryste. Padaryk mus viena savyje, kuris gyveni ir viešpatauji per amžių amžius.

V.: Amen.

Šlovinimo giesmė

III. Sutaikinimo malda

C.: Dievas mus kviečia į susitaikinimą ir šventumą. Nusiteikime protu, širdimi ir kūnu priimti sutaikinimo malonę pakeliui į šventumą.

Tylos pauzė

L.: Viešpatie, tu sukūrei mus pagal savo paveikslą. Atleisk mums, kai negerbiame savo prigimties bei pasaulio, kuriuos mums dovanojai. *Kyrie Eleison.*

V.: *Kyrie eleison.*

L.: Jėzau, tu kvieti mus būti tokius tobulus, koks tobulas yra mūsų dangiškasis Tėvas. Atleisk mums, kai negebame būti šventi, sąžiningi ir gerbti žmogaus teises bei kilnumą. *Christe Eleison.*

V.: *Christe eleison.*

L.: Viešpatie, gyvybės, taikos ir teisingumo Dieve, atleisk mums, kai skleidžiame mirties, karo bei neteisingumo kultūrą ir nestatydiname meilės civilizacijos. *Kyrie Eleison.*

V.: *Kyrie eleison.*

L.: Gailestingasis Dieve, pripildyk mus savo malonės ir šventumo. Padaryk mus meilės apaštalais visur, kur eitume. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį.

V.: **Amen.**

IV. Dievo žodžio skelbimas

L.: Dievo žodis, kurio klausysimės, yra „meilės sprogimas“ mūsų gyvenime.

V.: **Dėkojame Dievui.**

Iz 55, 1–3

Nagi visi, kurie trokštate,
ateikite prie vandens!
Net jei neturite pinigų,
ateikite, pirkite duonos ir valgykite!
Ateikite, pirkite vyno ir pieno
be pinigų ir be kainos!
Kodėl mokate pinigus už tai, kas nėra duona,
ir atiduodate uždarbį už tai, kas nepasotina?
Paklauskite manęs, ir valgysite tai, kas gera,
gardžiuositės skanėstais.
Ateikite pas mane ir rūpestingai klausykitės,
kad turėtumėte gyvenimą.
Aš sudarysiu su jumis amžinąją Sandorą,
remdamasis savo ištikimąja meile Dovydui.

L.: Klausykitės ir gyvensite.

V.: **Dėkojame Dievui.**

V.: Šlovinsiu tavo vardą per amžių amžius!

L.: Atlaidus ir galestingas Viešpats,
lėtas pykti ir pilnas gerumo.
Geras kiekvienam VIEŠPATS
ir galestingas visiems savo kūriniams.

V.: Šlovinsiu tavo vardą per amžių amžius!

L.: Visų akys žvelgia į tave su viltimi,
ir tu duodi jiems peno, kai reikia.
Tu atveri savo ranką
ir patenkini kiekvienos gyvos būtybės troškimą.

V.: Šlovinsiu tavo vardą per amžių amžius!

L.: Visi VIEŠPATIES keliai yra teisūs,
ir jis maloningas visais savo darbais.
Viešpats artimas kiekvienam, kas jo šaukiasi,
visiems, kas jo nuoširdžiai trokšta.

V.: Šlovinsiu tavo vardą per amžių amžius!

1 Pt 2, 9–10

O jūs esate išrinktoji giminė, karališkoji kunigystė, šventoji tauta, įsigytoji liaudis, pašaukta išgarsinti šlovingus darbus to, kuris pašaukė jus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą. Seniau ne tauta, dabar Dievo tauta, seniau neradę galestingumo, dabar jį suradę.

L.: Klausykitės ir gyvensite.

V.: Dėkojame Dievui.

„Palaiminti turintys vargdienio dvasią; jų yra dangaus karalystė.

Palaiminti liūdintys; jie bus paguosti.

Palaiminti romieji; jie paveldės žemę.

Palaiminti alkstantys ir trokštantys teisumo; jie bus pasotinti.

Palaiminti gailestingieji; jie susilauks gailestingumo.

Palaiminti tyraširdžiai; jie regės Dievą.

Palaiminti taikdariai; jie bus vadinami Dievo vaikais.

Palaiminti persekiojami dėl teisumo; jų yra dangaus karalystė.

Palaiminti jūs, kai dėl manęs esate niekinami ir persekiojami bei meluojant visaip šmeižiami. Būkite linksmi ir džiūgaukite, nes jūsų laukia gausus atlygis danguje. Juk lygiai taip kadaise buvo persekiojami ir pranašai.“

„Jūs – žemės druska. Jei druska netektų sūrumo, kuo gi ją reikėtų pasūdyti? Ji niekam netinka, ir belieka ją išberti žmonėms sumindžioti. Jūs – pasaulio šviesa. Neįmanoma nuslėpti miesto, kuris pastatytas ant kalno. Ir niekas nevožia indu degančio žiburio, bet jį stato į žibintuvą, kad šviestų visiems, kas yra namuose. Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje.“

L.: Klausykitės ir gyvensite.

V.: Dėkojame Dievui.

Homilija

V. Įsipareigojimo būti druska ir šviesa apeigos

Celebrantas kreipiasi į susirinkusiuosius:

C.: Pasiklausėme Rašto, kurį gerbiame ir branginame,
ir drauge pasisotinome prie Žodžio stalo.

Neškime tuos šventuosius žodžius į pasaulį,

nes mus jungia viena užduotis –

užduotis būti žemės druska ir pasaulio šviesa

bei skelbti šlovingus Viešpaties darbus.

Kaip šios mūsų bendros užduoties ženklą, kviečiame to pageidaujančius prisiartinti, paragauti tos druskos ir uždegti savo žvakę nuo tos vienos ugnies. Raginame tai padariusius išlaikyti liepsną iki šventimo pabaigos.

VI. Vilties malda

C.: Būdami Dievo vaikai, suvokiantys savo kilnumą bei užduotį, kelkime savo maldas ir skelbkime savo troškimą būti šventąja Dievo tauta.

Tylos pauzė

L.: Meilingasis Tėve, perkeisk mūsų širdis, mūsų šeimas, mūsų bendruomenes ir mūsų visuomenę.

V.: Padaryk visus savo šventa ir viena tauta Kristuje.

L.: Gyvybės Vandenie, numalšink mūsų visuomenės jaučiamą troškulį – orumo, meilės, bendrystės ir šventumo troškulį.

V.: Padaryk visus savo šventa ir viena tauta Kristuje.

L.: Šventoji Dvasia, džiaugsmo ir taikos Dvasia, išgydyk iš susiskaldymų, sukeltų mūsų piktnaudžiavimo valdžia bei pinigais, ir sutaikink mus visus, priklausančius skirtingoms kultūroms bei kalbančius skirtingomis kalbomis. Suvienyk mus kaip Dievo vaikus.

V.: **Padaryk visus savo šventa ir viena tauta Kristuje.**

L.: Meilės Trejybe, išvesk mus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą.

V.: **Padaryk visus savo šventa ir viena tauta Kristuje.**

L.: Viešpatie Jėzau Kristau, per krikštą tapome viena su tavimi ir todėl jungiame savo maldą su tavąja žodžiais, kurių mus išmokei.

V.: **Tėve mūsų...**

VII. Ramybės palinkėjimas

C.: Jėzus sako:

Jūs esate žemės druska.

Jūs esate pasaulio šviesa.

Tegu jūsų šviesa šviečia kitiems,

kad jie regėtų jūsų gerus darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje.

Būkite žemės druska.

Būkite pasaulio šviesa.

C.: Viešpaties ramybė visada tebūna su jumis.

V.: **Ir su tavo dvasia.**

C.: Palinkėkime vieni kitiems ramybės.

VIII. Palaiminimas ir atsisveikinimas

C.: Palaiminti beturčiai dvasia.

Palaiminti liūdintys.

Palaiminti romieji.

Palaiminti alkstantys ir trokštantys teisumo.

Palaiminti gailestingieji.

Palaiminti tyraširdžiai.

Palaiminti taikdariai.

Palaiminti persekiojami.

Tepalaimina jus Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia.

V.: Amen.

C.: Eikite Kristaus ramybėje.

V.: Amen.

BIBLIJOS SKAITINIAI IR KOMENTARAI

KIEKVIENAI SAVAITĖS DIENAI 2016

PIRMA DIENA

Nuritinkime šalin akmenį

Ez 37, 12–14

Ps 71, 18b–23

Rom 8, 15–21

Mt 28, 1–10

Atversiu jūsų kapus ir prikelsiu jus iš jūsų kapų, mano tauta.

Tavo jėga ir teisumas, Dieve, siekia dangų.

Su juo kenčiame, kad su juo būtume pagerbti.

Jo čia nebėra, jis prisikėlė, kaip buvo sakęs.

Komentaras

Šios dienos apmąstymus parengė Rygos arkivyskupijos Katalikų jaunimo centras. Jie kilo iš Kryžiaus ekumeninio kelio, Latvijoje labai reikšmingo kasmetinio ekumeninio renginio, organizavimo patirties. Ta patirtis įkvėpė minčių apie kančios bei prisikėlimo reikšmę Latvijos kontekste ir apie tai, kokius Viešpaties „šlovingus darbus“ krikščionys pašaukti skelbti.

- Latvijos sovietinė istorija tebeslegia šios šalies gyventojus. Tebėra daug sielvarto ir skausmo, žaizdų, už kurias sunku atleisti. Visa tai lyg didžiulis akmuo, užritintas ant jėgimo į Jėzaus kapą. Tokios žaizdos įkalina mus dvasiniame kape.
- Bet jei savo kančią ir skausmą suvienijame su Jo skausmu, istorija nesibaigia palaidota mūsų kapuose. Viešpaties prisikėlimo sukeltas žemės drebėjimas yra žemę suvirpinantis įvykis, atveria mūsų kapus ir išlaisvina iš skausmo bei kartėlio, atidalijančių mus vienus nuo kitų.
- Štai šlovingasis Viešpaties *darbas* – meilė, sudrebinanti žemę, nuritinanti šalin akmenį, išlaisvinanti ir dovanojanti naujos dienos aušrą. Šioje naujoje aušroje esame suvienijami su broliais ir seserimis, kurie, kaip ir mes, irgi yra įkalinti ir kenčia. Kaip Marija Magdalietė, apimti to didžiulio džiaugsmo, turime „bėgti“ kitiems pranešti, ką padarė Viešpats.

Klausimai asmeniniams apmąstymams

- Kokie mūsų gyvenimo įvykiai ir kokios situacijos bei aplinkybės mus įkalina kape, t. y. liūdesyje, skausme, rūpesčiuose, nerime ir neviltyje? Kas trukdo mums priimti Kristaus prisikėlimo pažadą ir džiaugsmą?
- Ar esame pasirengę Dievo patirtimi dalytis su tais, kuriuos sutinkame?

Malda

Viešpatie Jėzau, tu visada nuo pradžios mus mylėjai ir savo meilės gilumą parodei mirdamas už mus ant kryžiaus ir taip pasidalydamas mūsų kančia bei skausmu. Šią akimirką tavo kryžiaus papėdėje sudedame visas kliūtis, skiriančias mus nuo tavo meilės. Nuritink šalin mus įkalinuosius akmenis. Pabudink mus prisikėlimo rytui, kad galėtume susitikti su savo broliais bei seserimis, nuo kurių esame atskirti.

ANTRA DIENA

Pašaukti būti vilties šaukliais

Iz 61, 1–4

Viešpaties Dievo dvasia su manimi, nes Viešpats patepė mane, kad neščiau gerąją naujieną vargdieniams.

Ps 133, 1–4

Štai kaip gera ir malonu, kur žmonės gyvena vienybėje!

Fil 2, 1–5

Padarysite mano džiaugsmą tobulą tuo, kad laikysitės vienos minties, turėsite vienokią meilę, santaiką ir sutarimą.

Jn 15, 9–12

Aš jums tai kalbėjau, kad jumoje būtų manasis džiaugsmas ir kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų.

Komentaras

Sovietiniu laikotarpiu reikštis žiniasklaidoje krikščionims Latvijoje buvo neįmanoma. Atgavus nepriklausomybę, Latvijos valstybinis radijas pradėjo transliuoti vienybę ir misiją akcentuojančias laidas suteikdamas forumą įvairių Bažnyčių vadovams susitikti vieniems su kitais. Toks viešas abipusės pagarbos, meilės ir džiaugsmo liudijimas padėjo formuoti Latvijos ekumeninio gyvenimo veidą. Šios dienos apmąstymus įkvėpė Latvijos valstybinio radijo krikščioniškųjų programų kūrėjų patirtis.

- Evangelijos džiaugsmas kviečia krikščionis gyventi Izaijo pranašyste: „Viešpaties Dievo dvasia su manimi, nes Viešpats patepė mane, kad neščiau gerąją naujieną vargdieniams.“ Nekantriai laukiame Evangelijos, kuri išgydytų mūsų palūžusias širdis ir išlaisvintų iš visko, kas mus pančioja bei įkalina.
- Kai esame liūdni, panirę į savo kančią, galime stokoti reikiamų jėgų skelbti iš Jėzaus kylantį džiaugsmą. Vis dėlto, nors ir jaučiame negebantys daug dovanoti, suvokiame: jei liudijame net tuo mažu, ką turime, Jėzus padaugina tai mums ir kitiems.
- Evangelijoje Jėzus sako: „Kaip mane Dievas mylėjo, taip ir aš jus mylėjau!“ Per tai atrandame Jo džiaugsmą savyje, kad mūsų džiaugsmui nieko netrūktų. Tas abipusis džiaugsmas ir ta abipusė meilė yra mūsų maldos už vienybę šerdis. Pasak psalmininko, „štai kaip gera ir malonu, kur žmonės gyvena vienybėje!“

Klausimai asmeniniams apmąstymams

- Kas slopina džiaugsmą pasaulyje ir Bažnyčioje?
- Ką galime gauti iš kitų krikščionių, kad mumyse būtų Jėzaus džiaugsmas, įgalindamas mus liudyti Evangeliją?

Malda

Meilės Dieve, pažvelk į mūsų norą tarnauti nepaisydamas mūsų dvasinio skurdo ir riboto gebėjimo. Savo artumu patenkink giliausią mūsų širdžių troškimą. Pripildyk mūsų palūžusias širdis savo gydančiosios meilės, kad galėtume mylėti taip, kaip mylėjai Tu. Dovanok vienybę, kad galėtume džiugiai tarnauti ir dalytis tavo meile su visais. To prašome Tavo Sūnaus Jėzaus Kristaus vardu. Amen.

TREČIA DIENA **Bendrystės liudijimas**

Jer 31, 10–13

Ps 122, 1–9

I Jn 4, 16b–21

Jn 17, 20–23

Jie ateis ir džiūgaus ant Siono aukštumų.

Melskitės už Jeruzalės gerovę: „Tebūna saugūs, kurie tave myli!“

Jeigu kas sakytų: „Aš myliu Dievą“, o savo brolio nekęstų, – tasai melagis.

Kad jie pasiektų tobulą vienybę ir pasaulis pažintų, kad tu esi mane siuntęs.

Komentaras

Daugiau nei dešimtmetį Latvijoje veikia Chemin Neuf, tarptautinė katalikiška ekumeninė bendruomenė, kurios nariai yra katalikai ir liuteronai. Jie drauge išgyvena džiaugsmą, kylantį iš bendrystės Kristuje, ir vienybės stygiaus keliamą skausmą. Kaip susiskaldymo ženklą per vakaro maldą jie ant altoriaus pastato tuščias pateną ir taurę. Šiandienius apmąstymus įkvėpė jų patirtis.

- Krikščionių susiskaldymas yra kliūtis evangelizacijai. Pasaulis negali įtikėti, kad esame Jėzaus mokiniai, kol mūsų tarpusavio meilė netobula. To susiskaldymo skausmą jaučiame per Eucharistiją, vienybės sakramentą, negalėdami drauge priimti Kristaus kūno ir kraujo.
- Mūsų džiaugsmo šaltinis yra mūsų bendras gyvenimas Kristuje. Kasdien gyventi bendryste reiškia priimti, mylėti, tarnauti, melstis ir liudyti drauge su skirtingų tradicijų krikščionimis. Tai – labai vertingas Šventosios Dvasios dovanotas perlas.
- Naktį prieš savo mirtį Jėzus meldėsi, kad mes būtume viena ir vienas kitą mylėtume. Šiandien keliam rankas į dangų ir sykiu su Jėzumi meldžiame krikščionių vienybės. Meldžiamės už visų Bažnyčių vyskupus, tarnautojus ir narius. Meldžiamės, kad Šventoji Dvasia mus visus vestų vienybės keliu.

Klausimai asmeniniams apmąstymams

- Kaip žvelgiame į kitų tradicijų krikščionis? Ar esame pasirengę prašyti atleidimo už savo išankstinius nusistatymus jų atžvilgiu?
- Ką kiekvienas iš mūsų galime nuveikti susiskaldymui tarp krikščionių mažinti?

Malda

Viešpatie Jėzau, tu meldeisi, kad visi būtume viena. Atverk mūsų širdis krikščionių vienybei, kokios trokšti. Tegu tavo Dvasia padaro mus gebančius patirti susiskaldymo keliamą kančią, suvokti savo nuodėmę ir puoselėti viltį nematant jokios vilties. Amen.

KETVIRTA DIENA Kunigiškoji tauta, pašaukta skelbti Evangeliją

Pr 17, 1–8

Daugiau nebūsi vadinamas Abramau, bet tavo vardas bus Abraomas, nes padariau tave daugybės tautų tėvu.

Ps 145, 8–12

Atlaidus ir gailestingas yra Viešpats, lėtas pykti ir pilnas gerumo.

Rom 10, 14–15

Kaipgi jie įtikės tą, apie kurį nieko negirdėjo?!

Mt 13, 3–9

Dar kiti nukrito į gerą žemę ir davė derlių: vieni šimteriopą grūdą, kiti šešiasdešimteriopą, dar kiti trisdešimteriopą.

Komentaras

Šiems apmąstymams minčių suteikė kiekvieno sekmadienio rytą transliuojamos krikščioniškosios programos Vertikale prodiuseriai. Iššūkis išlaikyti šį krikščioniškąjį balsą Latvijos nacionalinėje televizijoje juos pamokė, jog tik išmokę atpažinti kituose krikščionyse savo brolius ir seseris galime mėginti nešti Dievo žodį į viešąją erdvę.

- Šiandiniame pasaulyje mūsų namai labiau nei kada nors anksčiau paskendę žodžiuose: ne tik mūsų pokalbių, bet ir sklindančių iš televizijos, radijo, o dabar dar ir iš socialinių medijų. Šie žodžiai turi galią statydinti ir griauti. Didžiuma šių žodžių vandenyno atrodo beprasmiškai – labiau blaško nei maitina.
- Šiame vandenyne, kuriame nėra jokios suvoktinios prasmės, galima paskęsti. Tačiau mes išgirdome išganingąjį Dievo žodį: jis mums buvo numestas kaip gelbėjimo ratas. Jis kviečia į bendrystę ir veda į vienybę su tais, kurie, kaip ir mes, jį irgi išgirdo. Anksčiau nebuvo tauta, bet šiandien esame Dievo tauta.
- Be to, esame kunigiškoji tauta. Išvien su kitų, priėmusių Dievo žodį, žodžiais mūsų žodžiai nebėra vien vandenyno lašeliai. Šiandien turime skelbti galingą Žodį. Būdami vieningi, galime įtaigiau ištarti: *Yeshua* – Dievas gelbėja.

Klausimai asmeniniams apmąstymams

- Kas temdo Evangelijos skelbimą? Asmeninės ambicijos, konkurencijos dvasia, klaidingos nuomonės apie kitus krikščionis, apmaudas?
- Ar kas nors girdi mūsų skelbiamą gaivinantį žodį?

Malda

Viešpatie Jėzau, tu sakei, jog tai, kad esame tavo mokiniai, visi pažins iš to, jei mylėsime vienas kitą. Sustiprink mus savo malone, idant galėtume nenuilstamai dirbti dėl regimosios vienybės, kad Evangelija, kurią esame pašaukti skelbti, taptų regimesnė visuose mūsų žodžiuose ir darbuose. Amen.

PENKTA DIENA Apaštalų bendrystė

Iz 56, 6–8

Ps 24, 1–10

Apd 2, 37–42

Jn 13, 34–35

Manieji Namai bus vadinami maldos namais visoms tautoms.

Kas gali kopti į Viešpaties kalną?

Jie ištvėringai laikėsi apaštalų mokslo ir bendravimo, duonos laužymo ir maldų.

Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte.

Komentaras

Ekumeninio gyvenimo Latvijoje regima apraiška yra Bažnyčių vadovų bendrystė. Jie reguliariai susitinka Gaizinkalnyje, aukščiausioje Latvijos kalvoje, keturiasdešimties valandų maldos ir paprasto bei draugiško dalijimosi valgiu laikotarpiui. Per šiuos susitikimus juos palaiko tikinčiųjų nepertraukiama malda ir liturginiai šventimai. Tokie susitikimai leidžia vadovams iš naujo suvokti būtinybę darbuotis Kristaus bendrystėje. Šiandienius apmąstymus įkvėpė Latvijos Maldos už visas tautas namų steigėjo patirtis.

- Jėzaus įsakymas mylėti vienas kitą nėra teorinis. Abipusės meilės bendrystė tampa konkreti, kai sąmoningai kaip Kristaus mokiniai susirenkame dalytis bendryste ir malda Dvasios galia.
- Juo labiau krikščionys, pirmiausia bendruomenių vadovai, drauge nuolankiai bei kantriai susitinka su Kristumi, juo labiau tirpsta išankstinės nuostatos; juo labiau atrandame Kristų vienas kitame, juo labiau tampame autentiškais Dievo Karalystės liudytojais.
- Kartais ekumenizmas gali pasirodyti labai sudėtingas dalykas. Vis dėlto džiugus bendravimas, bendras valgymas, bendra malda ir šlovinimas yra būdai gyventi apaštališkuoju paprastumu. Šitaip paklūstame įsakymui mylėti vienas kitą ir ištarti savo *Amen* Kristaus maldei už vienybę.

Klausimai asmeniniams apmąstymams

- Kokia yra mūsų kaip brolių ir seserų Kristuje susitikimų, krikščioniškosios bendrystės, bendro valgymo ir bendros maldos patirtis?
- Ko laukiame iš vyskupų ir kitų bažnytinių vadovų kelyje Bažnyčios regimosios vienybės link? Kaip galėtume juos padrašinti ir palaikyti?

Malda

Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dieve, šlovingasis Tėve, dovanok visiems krikščionims ir ypač tiems, kuriems patikėta užduotis vadovauti Tavo Bažnyčioje, išminties ir apreiškimo dvasios, kad savo širdžių akimis galėtume regėti viltį, kuriai mus pašaukei, – vieną kūną ir vieną Dvasią, vieną Viešpatį, vieną tikėjimą, vieną Krikštą, vieną Dievą ir visų Tėvą, kuris yra aukščiau visų ir visuose. Amen.

ŠEŠTA DIENA **Paklaustyti sapno**

Pr 37, 5–8

Ps 126, 1–7

Rom 12, 9–13

Jn 21, 25

Prašyčiau paklaustyti sapno, kurį sapnavau!

Mes buvome lyg sapne.

Nuoširdžiai mylėkite vieni kitus broliška meile; lenktyniaukite tarpusavio pagarba.

Visas pasaulis nesutalpintų knygų, kurias reikėtų parašyti.

Komentaras

Krikščionių susiskaldymas skaudina. Bažnyčia kenčia dėl negebėjimo būti vieninga kaip viena šeima prie Viešpaties stalo; ji kenčia dėl konkurencijos ir įtampos kupinos istorijos. Individualus atsakas į susiskaldymą 2005 m. išnoro ekumeninio žurnalo „Kas mus vieno?“ („Kas mus vienija?“) pavidalu. Šiandienius apmąstymus įkvėpė šio žurnalo patirtis.

- Juozapas susapnavo sapną, kuris buvo žinia iš Dievo. Vis dėlto, Juozapui papasakojus sapną savo broliams, šie sureagavo piktai ir smurtiškai, nes sapnas reiškė, kad jie turi jam paklusti. Galiausiai badas brolius atvedė į Egiptą ir iš tikrųjų padarė pavaldžius Juozapui, tačiau vietoj pažeminimo ir negarbės, kurių jie baiminosi, tai buvo susitaikinimo ir ramybės akimirka.
- Jėzus, kaip Juozapas, apreiškia mums regėjimą, žinią apie savo Tėvo karalystės gyvenimą. Ta žinia yra apie vienybę. Tačiau, kaip Juozapo broliai, mes irgi dažnai susierziname, supykstame ir išsigastame to, ką ta žinia reiškia. Ji reikalauja pritarti ir paklusti Dievo valiai. Mes bijome, nes baiminamės kai ko netekti. Tačiau žinia reiškia ne netekti, bet veikiau prarastų brolių bei seserų susigrąžinimą ir šeimos susivienijimą.
- Parašėme daug ekumeninių tekstų, tačiau Bažnyčios vienybės vizija neišreiškiama vien sutarčių tekstais, kad ir kokie jie būtų svarbūs. Dievo mums trokštama vienybė, jo mums duodama vizija toli pranoksta tai, ką galima išreikšti žodžiais ar sutalpinti knygoje. Ta vizija turi tapti kūnu mūsų gyvenime, maldose ir užduotyje, kuria dalijamės su savo broliais ir seserimis. Labiausiai ji įgyvendinama abipuse meile.

Klausimai asmeniniams apmąstymams

- Ką reiškia svajones apie krikščionių vienybę sudėti Kristaus kryžiaus papėdėje?
- Kaip Viešpaties žodžiai apie vienybę šiandien kviečia Bažnyčias atsinaujinti ir keistis?

Malda

Dangiškasis Tėve, duok nuolankumo išgirsti Tavo balsą, atsiliepti į Tavo kvietimą ir pasiimti Tavo svajone apie Bažnyčios vienybę. Padėk pajauti nesantaikos skausmą. Kur susiskaldymas mūsų širdis pavertė akmeninėmis, ten uždek jas savo Šventosios Dvasios liepsna ir įkvėpk troškimą būti viena Kristuje, kaip Jis yra viena su Tavimi, kad pasaulis itikėtų, jog Jį atsiuntei Tu. To prašome mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu. Amen.

SEPTINTA DIENA **Svetingumas maldai**

Iz 62, 6–7

Ant tavo mūrų, Jeruzale, sargus pastačiau, – niekuomet, nei dieną, nei naktį, jie nenutils.

Ps 100, 1–5

Džiaugsmu klegėkite visos šalys! Linksmi tarnaukite Viešpačiui!

I Pt 4, 7b–10

Būkite santūrūs ir blaivūs, kad galėtumėte melstis.

Jn 4, 4–14

Vanduo, kurį jam duosiu, taps jame versme vandens, trykštančio į amžinąjį gyvenimą.

Komentaras

Bendros maldos patirtis kiekvieną Maldos už krikščionių vienybę savaitės dieną padėjo nedidelio Madonos miestelio krikščionims susidraugauti. Ypatingas tos patirties vaisius yra koplyčios miestelio centre atidarymas; koplyčioje esama liuteronų, katalikų ir ortodoksų tradicijų elementų. Madonos krikščionys vienijasi nuolat melstis. Ši patirtis yra šiandienų apmąstymų pagrindas.

- Kol kaip Dievo tauta krikščionys bus susiskaldę ir svetimi vieni kitiems, tol būsime tokie, kaip Jėzus Samarijoje, svetimi svetimoje žemėje, nesaugūs, pavargę ir neturintys kur pailsėti.
- Dievo tauta troško saugios vietos, kur galėtų garbinti Viešpatį. Izaijas pasakoja apie įstabų Dievo darbą: ant Jeruzalės mūrų jis pastatė sargus, kad jo tauta galėtų saugiau garbinti Jį dieną ir naktį.
- Maldos savaitę mūsų bažnyčios ir koplyčios melstis besirenkančiai tautai tampa saugiomis poilsio ir atokvėpio vietomis. Ši savaitė kelią iššūkį kurti vis daugiau melstis tinkamų vietų bei rasti laiko, kad drauge meldamiesi taptume viena tauta.

Klausimai asmeniniam apmąstymams

- Kaip galėtume skatinti parapijų bei kongregacijų tarpusavio svetingumą mūsų vietovėje?
- Ar mūsų aplinkoje yra vieta, kur skirtingų tradicijų krikščionys galėtų susirinkti bendrai melstis? Jei ne, tai kaip galėtume ją sukurti?

Malda

Viešpatie Jėzau, tu prašei savo apaštalų budėti ir melstis su Tavimi. Padėk mums pasauliui pasiūlyti tinkamų vietų bei laiko, kur būtų galima atrasti giedrumo ir ramybės, kad drauge meldamiesi su kitais krikščionimis labiau Tave pažintume. Amen.

AŠTUNTA DIENA **Vienybės troškimu degančios širdys**

Iz 52, 7–9

O kokios dailios kalnuose šauklio kojos, – to, kuris ateina su linksmąja žinia, skelbdamas ramybę.

Ps 30, 1–13

Tu pavertei mano liūdesį džiugesiu.

Kol 1, 27–29

Kokie dideli šios paslapties garbės turtai skirti pagonims, būtent Kristus jumyse.

Lk 24, 13–36

Pradėjęs nuo Mozės, primindamas visus pranašus, jis aiškino jiems, kas visuose Raštuose apie jį pasakyta.

Komentaras

Įvairios Bažnyčios Latvijoje išvien darbuojasi evangelizacijos srityje rengdamos Alfa kursų, išplėtotus anglikonų Šventosios Trejybės bažnyčioje (Bromptonas, Londonas). Latviai, įtikėję per šią programą, lieka atviri mokymuisi iš kitų krikščioniškųjų bendruomenių ir praturtinimui jų dovanomis. Šiandienius apmąstymus paskatino būtent tokia patirtis.

- Nusivylę mokiniai, išvykę iš Jeruzalės į Emausą, neteko vilties, kad Jėzus – Mesijas, ir paliko savo bendruomenę. Tai – atsiskyrimo ir izoliavimosi kelias.
- Priešingai, į Jeruzalę jie grįžta kupini vilties su gerąja žinia lūpose. Ta žinia yra apie prisikėlimą, ji juos sugražina į pradžią, į bendruomenės šerdį ir draugystės bendrystę.
- Krikščionys dažnai mėgina evangelizuoti tarp savęs konkuruodami, taip tikėdamiesi pripildyti savo bažnyčias. Ambicijos nustelbia troškimą perteikti kitiems gyvybę teikiančią Evangelijos žinią. Tikroji evangelizacija yra kelionė iš Emauso į Jeruzalę, kelionė iš atskirties į vienybę.

Klausimai asmeniniams apmąstymams

- Kokie nepasitenkinimo motyvai atskiria mus nuo kitų?
- Kokių dovanų (iniciatyvų, metodų ir programų) galime gauti iš kitų krikščioniškųjų bendruomenių?

Malda

Viešpatie Jėzau, Tu uždegei mūsų širdis ir iš naujo pakviete eiti pas mūsų brolius bei seseris su Evangelijos žinia lūpose. Padėk suvokti, kad viltis ir klusnumas Tavo įsakymams veda į didesnę Tavo tautos vienybę. Amen.